

بررسی احادیث موهم سیزده امام در الکافی*

[دکتر منصور پهلوان^۱]

در کتاب الحجۃ کافی بابی تحت عنوان «ما جاء فی الائمه عشر و النص علیهم السلام»^۲ وجود دارد. مرحوم کلینی، بیست روایت در این باره آورده است که بیشتر آن‌ها با عنوان باب مطابقت دارند؛ مگر چند روایت که ظاهراً بیان می‌دارند ائمہ سیزده تن هستند.

آن چند روایت عبارت اند از:

روایت ۷: در این حديث، از حضرت باقر علیه السلام آمده است:

الائمه عشر ائمه من آل محمد علیهم السلام کلّهم محدثون من ولد رسول الله علیهم السلام و
من ولد علی. و رسول الله و علی علیهم السلام هم الولادان.^۳

دوازده امام از آل محمد هستند... که از فرزندان پیامبر و امیر المؤمنین اند و
پیامبر و علی دو پدر ایشان اند.

روایت ۸: در این حديث از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل شده است:

إِنَّ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ اثْنَيْ عَشَرَ إِمَامًا هُدِيًّا مِّنْ ذُرِّيَّةِ نَبِيِّنَا وَهُمْ مَوْلَى^۴.

برای این امت،دوازده امام از ذریه پیامبرشان است و آنان از من اند.

روایت ۹: عن جابر بن عبد الله الأنصاري، قال: «دخلت على فاطمة علیها السلام و بين يديها لوح فيه أسماء الوصياء من ولد لها، فعددت ائمته عشر آخرهم القائم علیه السلام، ثلاثة منهم محمد و ثلاثة منهم علی».^۵

* برگرفته از کتاب نویسنده با عنوان «پژوهش در زمینه کتاب کافی و مؤلف آن».

۱. استاد علوم قرآن و حدیث دانشگاه تهران.

۲. کلینی، محمد بن یعقوب، کافی، ۵۲۵/۱.

۳. همان، ۵۳۱ و ۵۳۳.

۴. همان، ۵۳۲.

۵. همان.

از جابر بن عبد الله انصاری روایت شده است که گفت: «بر حضرت فاطمه علیها السلام وارد شدم. در مقابل اولوی دیدم که نام‌های اوصیای پیغمبر که از فرزندان اویند در آن بود. پس دوازده نفر را بشمردم که قائم علیها السلام آخرین ایشان بود. سه نام محمد و سه نام علی در آن یافتم».

روایت ۱۸: *قالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «مِنْ وُلْدِي أَثْنَا عَشَرَ نَقِيبًا نُجَابَاءُ مُحَدَّثُونَ مُفَهَّمُونَ آخِرُهُمُ الْقَائِمُ بِالْحَقِّ يَنْلَاهَا عَذْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا».*

از فرزندان من دوازده نفر برگزیده و نقیب هستند... و قائم آخرین ایشان است...

براساس این دور روایت، چون حضرت علی علیها السلام از نسل حضرت فاطمه علیها السلام نیست، پس ائمه علیها السلام سیزده تن خواهند شد.

روایت ۱۷: در این روایت، از حضرت باقر علیها السلام از رسول خدا علیها السلام چنین نقل شده است:
إِنِّي وَأَثْنَيْ عَشَرَ مِنْ وُلْدِي وَأَنَّتِ يَا عَلِيٌّ زُرُ الأَرْضِ.

من دوازده نفر از فرزندانم و توای علی، پایه‌های استوار زمین هستیم.

اکنون پرسش آن است که آیا می‌توان این پنج روایت را پذیرفت؟ اجمالاً باید گفت این چند روایت با روایات دیگری که در همین باب کافی و نیز با صدھا روایت دیگر که در این موضوع در دیگر جوامع حدیثی وجود دارد، در تعارض است. برای نمونه، در روایت ۱۱ همین باب از کافی، امیر المؤمنین علیها السلام می‌فرمایند: «أَنَا وَأَحَدُ عَشَرَ مِنْ صُلْبِي أَئِمَّةُ مُحَدَّثُونَ»؛ من ویا زده تن از صلب من، ائمه محدث هستیم.

در روایت ۱۲ همین باب آمده است:

قالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَصْحَابِهِ: «أَمِنُوا بِلِينَةِ الْقَدْرِ إِنَّهَا تَكُونُ لِعَلِيٍّ بْنِ أَبِي

۱. همان، ۵۳۴.

۲. همان.

۳. همان، ۵۳۲.

طَالِبٌ وَلُولُدِ الْأَحَدِ عَشَرَ مِنْ بَعْدِي».^۱ حضرت رسول ﷺ به اصحابشان فرمودند: به شب قدر ایمان بیاورید که آن شب پس از من، برای علی بن ابی طالب و یازده تن از فرزندان اوست.

در روایت ۱۶ به نقل از زراره آمده است:

سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرِ عَلَيْهِ الْيَقُولُ: «نَحْنُ أُنْتَأَ عَشَرَ إِمَامًا مِنْهُمْ حَسَنٌ وَحُسَيْنٌ، ثُمَّ الْأَئِمَّةُ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ الْيَقُولُ»^۲; حضرت باقر علیہ السلام فرمود: ما دوازده امامیم که امام حسن و امام حسین از ایشان‌اند، آنگاه ائمه از فرزندان حسین می‌آیند.

وروایت ۱۵ چنین است:

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرِ عَلَيْهِ الْيَقُولُ قَالَ: «يَكُونُ تِسْعَةُ أَئِمَّةٍ بَعْدَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَيِّ، تَاسِعُهُمْ قَائِمُهُمْ». ^۳; حضرت باقر علیہ السلام فرمود: از فرزندان حسین بن علی علیہ السلام نه تن امام‌اند که قائم، آخرين ايشان است.

افزون برآن، عنوان اين باب، «ما جاءَ فِي الْاثْنَيْ عَشْرَ وَالنَّصْ عَلَيْهِمْ لِمَاهِهِ» است؛ چگونه می‌توان از اين باب، برسيزده‌گانه بودن ائمه استدلال نمود؟!

آيت الله صافی گلپایگانی درمنتخب الاثر، ۲۷۱ حدیث راکه بردوازده‌گانه بودن ائمه علیهم السلام تصريح دارند، گردآورده است.^۴ اگر مجموع آنچه پيرامون نص بردوازده امام بعد از پيامبر خدا علیهم السلام دركتاب‌های عامه و خاصه آمده استخراج شود، مجموعه‌اي چندين برابر احاديث كتاب يادشده خواهد بود.

پس باید دانست که صحت و اعتبار احاديث کافی تا زمانی است که با روایات قطعی دیگر، تعارض نداشته باشد؛ درغیراين صورت، باید وجوده دیگري را برای آن ها درنظر گرفت.

۱. همان.

۲. همان.

۳. همان.

۴. صافی، لطف الله، منتخب الاثر فی الإمام الثانی عشر، ۱۰.

آیت‌الله شیخ محمد تقی تستری، فصل اول کتاب الاخبار الدخلیه را با این عنوان آغاز می‌کنند: «فِي أَخْبَارٍ تَشَهُّدُ صَرْوَرَةُ الْمَذَهَبِ بِتَحْرِيفِهَا كَخَمْسَةٍ أَخْبَارٍ فِي الْكَافِ فِي بَابِ ماجاء فِي الْأَثْنَيْ عَشَرَ وَالنَّصْ عَلَيْهِمْ مُوْهَمَّةً أَنَّ لِأُمَّةَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ».^۱

اما راهکارچیست؟ به نظر می‌آید برای چاره‌گری این تناقض، راه‌های زیر را می‌توان پیمود:

الف- حدیث شماره ۷ دارای تصحیف لفظی است؛ زیرا همین روایت را شیخ صدوقد در عيون اخبار الرضا علیهم السلام از کلینی^۲ نقل نموده، اما ترجمه‌اش این است:

ما دوازده امام از آل محمد هستیم که همگی بعد از رسول خدا محدث می‌باشند و علی بن ابی طالب از ایشان است.

بدین گونه عبارت «من وُلْدٌ» باید به «من بَعْد» تبدیل گردد.

شیخ مفید نیز در ارشاد^۳ همین روایت را از مرحوم کلینی، این چنین نقل کرده است: دوازده امام از آل محمد هستند که همگی محدث می‌باشند؛ علی بن ابی طالب ویازده فرزندش، پیغمبر و علی، دو پدر آنان هستند.

ب- در حدیث شماره ۸، عبارت «من ذرَّةٌ نبیٰها و هم مَنِّی» و عبارت «من ذرَّتَه» که دوسطر بعد آمده، اضافی هستند؛ زیرا مضمون همین روایت از طریقی دیگر، در کافی^۴ و کمال الدین^۵ به پنج طریق دیگر، آمده است و در هیچ یک از آن‌ها عبارات یاد شده وجود ندارد.

ج- حدیث شماره ۱۷ هیچ ایرادی ندارد؛ زیرا در این روایت، سخنی از امامت نیست، بلکه بحث از حجیت بر خلق و عصمت الهیه است که به چهارده معصوم تعلق دارد و آنان، پیامبر و امیر المؤمنین و حضرت فاطمه ویازده امام دیگر علیهم السلام هستند.

۱. تستری، محمد تقی، الاخبار الدخلیه، ۱/۱، ۲۸۲.

۲. صدوقد، محمد بن علی، عيون اخبار الرضا علیهم السلام، ۵۶.

۳. مفید، محمد بن نعمان، ارشاد، ۳۲۸.

۴. کلینی، محمد بن عقوب، همان، ۱/۵۲۹.

۵. ابن بابویه، محمد بن علی، کمال الدین، ۳۰۱-۲۹۴، احادیث ۳، ۵، ۷ و ۸.

د - حدیث شماره ۱۸ نیز دچار تصحیف لفظی از جانب کاتب یا مؤلف گردیده است؛ زیرا اصل آن در نسخه کتاب ابوسعید عُصْمَری که مأخذ کلینی در نقل این روایت است، به این شکل آمده است:

از فرزندان من دوازده نفر بزرگ‌زیده و نقیب هستند... و قائم آخرين ایشان

است ...^۱.

يعنى کلمه «احدى عشر» اشتباهًا «اثنا عشر» نگاشته شده است.

ه : در حدیث شماره ۹، کلمه «مِنْ وَلَدَهَا» اضافی است؛ و نیز به جای «ثلاثة منهم على» باید «اربعة منهم على» باشد. همان‌گونه که در کمال الدین^۲ آمده است.

با توجه به این توضیحات، باید گفت که طرق این روایات، ایرادی نداشته و از جانب مؤلف یا نسخ، سهوی رخداده است.

۱. همان، ۳۱۱ و ۳۱۳.

۲. ابن بابویه، کمال الدین، ۲۶۹/۱، ۳۱۲ و ۴۷ و همچو، عيون اخبار الرضا علیهم السلام، ۴۶ و ۴۷.

فهرست منابع

- ابن بابویه، محمد بن علی، عیون أخبار الرضا علیهم السلام، نشر جهان، تهران، ۱۳۷۸.
- _____، کمال الدین و تمام النعمة، دار الكتب الإسلامية، تهران، ۱۳۹۵ ق.
- تستری، محمد تقی، الاخبار الدخلیة، مکتبة الصدوق، تهران،
- صفی، لطف الله، منتخب الاثر فی الامام الثانی عشر، مرکز نشر آثار حضرت آیت الله العظمی صافی، قم،
- کلینی، محمد بن یعقوب، الكافی، دار الكتب الاسلامیة، تهران، ۱۴۰۷ ق.
- مفید، محمد بن نعمان، الإرشاد فی معرفة حجج الله علی العباد، المؤتمر العالمی لأنقیة الشیخ المفید، قم، ۱۴۱۳ ق.